

מגילת אסתר

נערך ע"י אהרון אמוזג

"יערד אתו אהרן מערב עד-בקר ... לדרתיכם" [ויקרא כדג]

סדר העלילה והנושאים

משתאות המלך אחשוורוש והמלכה ושתי
אסתר, מרדכי, והכתרת אסתר למלכה

מזימת המן להשמיד היהודים

מרדכי מזעיק את אסתר

אסתר באה לפני המלך, והמשתה הראשון אצל אסתר

תכנית המן לגבי מרדכי

"ככה יעשה לאיש"

במשתה השני אצל אסתר

היתר ליהודים להכות באויביהם

היהודים מכים באויביהם ב- 13 ו- 14 באדר

פורים לדורות

מהדורת ביכורים

אדר א' תשע"ד – פברואר 2014

amozega2@alumni.technion.ac.il

מגילת אסתר

משתאות המלך אחשוורוש והמלכה ושתי

פרק א

א וַיְהִי, בַּיָּמִי אַחְשֻׁרוֹשׁ: הוּא אַחְשֻׁרוֹשׁ, הַמֶּלֶךְ מֵהַדּוֹ וְעַד-כּוּשׁ -- שָׁבַע וְעֶשְׂרִים וּמָאָה, מְדִינָה.

ב בַּיָּמִים הֵהֵם --

ג כְּשֶׁבַת הַמֶּלֶךְ אַחְשֻׁרוֹשׁ עַל כֹּסֵא מַלְכוּתוֹ, אֲשֶׁר בְּשׁוֹשַׁן הַבִּירָה. בַּשָּׁנָה שְׁלוֹשׁ לְמָלְכוֹ, עָשָׂה מִשְׁתָּה, לְכָל-שָׂרָיו וְעַבְדָּיו:

ד חֵיל פָּרַס וּמְדִי, הַפְּרָתְמִים וְשָׂרֵי הַמְּדִינֹת -- לְפָנָיו.

ה אֶת-עֶשֶׂר כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ, וְאֶת-יָקָר תַּפְאָרַת גְּדוּלָתוֹ -- יָמִים רַבִּים, שְׁמוֹנִים וּמֵאָת יוֹם.

ו וּבְמִלּוּאֵת הַיָּמִים הָאֵלֶּה,

ז עָשָׂה הַמֶּלֶךְ לְכָל-הָעָם הַנִּמְצָאִים בְּשׁוֹשַׁן הַבִּירָה, לְמַגְדוֹל וְעַד-קָטָן, מִשְׁתָּה -- שְׁבַעַת יָמִים: בַּחֲצַר גִּנַּת בֵּיתוֹ, הַמֶּלֶךְ.

ח וְאִזְרוּ כַרְפָּס וּתְכֵלֶת, אַחֲזוּ בַחֲבָלֵי-בוּץ וְאַרְגָּמָן, עַל-גְּלִילֵי כֶסֶף, וְעַמּוּדֵי שֵׁשׁ; מִטּוֹת זָהָב וְכֶסֶף, עַל רִצְפַת בַּהֲט־וְשֵׁשׁ -- וְדָר וְסִחְרָת.

ט וְהִשְׁקוּת בְּכָלֵי זָהָב, וְכֵלִים מְפֹלִים שׁוֹנִים; וַיִּין מַלְכוּת רַב, כְּיַד הַמֶּלֶךְ.

י וְהִשְׁתִּיחַ בְּדָת, אֵין אָנֹס:

יא כִּי-כֵן יִסַּד הַמֶּלֶךְ, עַל כָּל-רַב בֵּיתוֹ -- לַעֲשׂוֹת, כְּרִצּוֹן אִישׁ-וְאִישׁ. { ס }

יב גַּם וְשֵׁתֵי הַמֶּלֶכָה, עָשְׂתָה מִשְׁתָּה נְשִׁים -- בֵּית הַמַּלְכוּת, אֲשֶׁר לְמֶלֶךְ אַחְשֻׁרוֹשׁ.

יג בַּיּוֹם, הַשְּׁבִיעִי, כְּטוֹב לֵב-הַמֶּלֶךְ, בְּיָיִן --

יד אָמַר לְמַהוּמָן בְּזַתָּא חֲרַבּוֹנָא בְּגַתָּא וְאַבְגָּתָא, זַתְר וְכַרְפָּס --

טו שְׁבַעַת הַסְּרִיסִים, הַמְּשֻׁרְתִים אֶת-פְּנֵי הַמֶּלֶךְ אַחְשֻׁרוֹשׁ.

טז יֵא לְהִבִּיא אֶת-וְשֵׁתֵי הַמֶּלֶכָה, לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ -- בְּכַתֵּר מַלְכוּת:

יז לְהִרְאוֹת הָעַמִּים וְהַשָּׂרִים אֶת-יָפִיָּה, כִּי-טוֹבַת מִרְאֶה הִיא.

יח וְתַמְאָן הַמֶּלֶכָה וְשֵׁתֵי, לְבוֹא בְּדָבָר הַמֶּלֶךְ -- אֲשֶׁר, בְּיַד הַסְּרִיסִים:

יט וַיִּקְצַף הַמֶּלֶךְ מְאֹד, וַחֲמָתוֹ בַּעֲרָה בּוֹ. { ס }

כ וַיֵּאמֶר הַמֶּלֶךְ, לְחַכְמִים יְדֻעֵי הָעֵתִים:

כא כִּי-כֵן דָּבַר הַמֶּלֶךְ, לְפָנָי כָּל-יְדֻעֵי דָת וְדִין.

כב וְהִקְרַב אֵלָיו, כְּרִשְׁנָא שְׁתֵּר אַדְמַתָּא תְּרִישִׁי, מְרַס מְרַסְנָא, מְמוּכָן:

כג שְׁבַעַת שָׂרֵי פָּרַס וּמְדִי, רְאִי פְּנֵי הַמֶּלֶךְ -- הַיְשִׁבִים רְאשֵׁנָה, בַּמַּלְכוּת.

כד כְּדַת מַה-לַּעֲשׂוֹת, בַּמַּלְכָה וְשֵׁתֵי -- עַל אֲשֶׁר לֹא-עָשְׂתָה, אֶת-מַאֲמַר הַמֶּלֶךְ

כה אַחְשֻׁרוֹשׁ, בְּיַד הַסְּרִיסִים. { ס }

בשנת 3 למלכו

משתה לשרים ולעבדים

משתה לכל תושבי שושן

הפאר, הכלים, והשתיה

משתה ושתי לנשים

המלך מורה להביא את ושתי

סירוב

המלך מתייעץ בחכמיו

טו ויאמר (מומכן) ממוכן, לפני המלך והשרים,

לא על-המלך לבדו, עתה ושתי המלכה:

כי על-כל-השרים ועל-כל-העמים, אשר, בכל-מדינות המלך אחשוורוש.

יז כי-יצא דבר-המלכה על-כל-הנשים, להזות בעליהן בעיניהן:

באמרם, המלך אחשוורוש אמר להביא את-ושתי המלכה לפניו -- ולא-באה.

יח והיום הזה תאמרנה שרות פרס-ומדי, אשר שמעו את-דבר המלכה,

לכל שרי המלך; ויבדי, בזיון וקצף.

יט אם-על-המלך טוב,

יצא דבר-מלכות מלפניו, ויכתב בדת פרס-ומדי, ולא יעבור:

אשר לא-תבוא ושתי, לפני המלך אחשוורוש,

ומלכותה יתן המלך, לרעותה הטובה ממנה.

כ ונשמע פתגם המלך אשר-יעשה בכל-מלכותו, כי רבה היא;

ובל-הנשים, יתנו? קר לבעליהן -- למגדול ועד-קטן.

כא וייטב הדבר, בעיני המלך והשרים;

ויעש המלך, כדבר ממוכן.

כב וישלח ספרים אל-כל-מדינות המלך --

אל-מדינה ומדינה ככתבה, ואל-עם ועם פלשונו:

להיות כל-איש שר בביתו, ומדבר פלשון צמו. { ס }

ממוכן
מסית את המלך
בושתי

העצה

המטרה ההיטבית

ההצעה מתקבלת
ומתבצעת

אסתר, מרדכי, והכתרת אסתר למלכה

פרק ב

א אחר הדברים האלה -- פשו, חמת המלך אחשוורוש:

זכר את-ושתי ואת אשר-עשתה, ואת אשר-נגזר עליה.

ב ויאמרו נערי-המלך, משרתיו:

בקשו למלך נערות בתולות, טובות מראה.

ג ויפקד המלך פקידים בכל-מדינות מלכותו,

ויקבצו את-כל-נערה-בתולה טובת מראה

אל-שושן הבירה אל-בית הנשים, אל-יד הגא סריס המלך, שמר הנשים;

ונתון תמלקיהן.

ד והנערה, אשר תיטב בעיני המלך -- תמלך, תחת ושתי;

וויטב הדבר בעיני המלך, ויעש כן. { ס }

נערי המלך: למצוא
מלכה תחת ושתי

מרדכי ואסתר

מרדכי

ה איש יהודי, היה בשושן הבירה;

ושמו מרדכי, בן-איר בן-שמעי בן-קיש -- איש ימיני.

ו אשר הגלה מירושלים, עם-הגולה אשר הגלתה, עם יכניה מלך-יהודה --

אשר הגלה, נבוכדנצר מלך בבל.

ר וַיְהִי אִמֶּן אֶת-הַדָּסָה, הִיא אֶסְתֵּר בַּת-דָּדוּ -- כִּי אֵין לָהּ, אָב וְאָם; וְהַנְּעִרָה יָפֶת-תֶּאֱרָר וְטוֹבַת מְרָאָה, וּבְמֹת אָבִיהָ וְאִמָּה -- לִקְחָהּ מִרְדְּכִי לוֹ, לְבַת.

אסתר

אסתר

-- נלקחת לבית המלך

ח וַיְהִי, בַּהֲשָׁמַע דְּבַר-הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ, וּבַהֲקַבֵּץ נְעֻרוֹת רַבּוֹת אֶל-שׁוֹשַׁן הַבִּינָה, אֶל-נִד הַגִּי -- וּתְלַקַּח אֶסְתֵּר אֶל-בֵּית הַמֶּלֶךְ, אֶל-נִד הַגִּי שֹׁמֵר הַנְּשִׂימ.

-- מוצאת חן בעיני הגי

ט וַתִּיטַב הַנְּעִרָה בְּעֵינָיו וַתִּשָּׂא חֶסֶד לְפָנָיו, וַיִּבְהַל אֶת-תַּמְרוּקֶיהָ וְאֶת-מְנוּחָהּ לְתֵת לָהּ, וְאֶת שִׁבְעַת הַנְּעֻרוֹת, הַרְאִיזוֹת לְתֵת-לָהּ, מִבֵּית הַמֶּלֶךְ; וַיִּשְׁנֶה וְאֶת-נְעֻרוֹתֶיהָ לְטוֹב, בֵּית הַנְּשִׂימ.

י לֹא-הִגִּידָה אֶסְתֵּר, אֶת-עַמָּהּ וְאֶת-מִוְלָדְתָּהּ: כִּי מִרְדְּכִי צִוָּה עָלֶיהָ, אֲשֶׁר לֹא-תִגִּיד.

-- שומרת זהותה בסוד

מרדכי

יא וּבְכַל-יוֹם וָיוֹם -- מִרְדְּכִי מִתְהַלֵּף, לְפָנָיו חָצַר בֵּית-הַנְּשִׂימ: לְדַעַת אֶת-שְׁלוֹם אֶסְתֵּר, וּמֵה-יַעֲשֶׂה בָּהּ.

כלי הבאת הנשים אל המלך

יב וּבַהֲגִיעַ תֵּר נַעֲרָה וְנַעֲרָה לְבֹא אֶל-הַמֶּלֶךְ אַחֲשֻׁרוּשׁ, מִקֶּץ הַיּוֹת לָהּ כֶּדֶת הַנְּשִׂימ שְׁנַיִם עָשָׂר חֹדֶשׁ -- כִּי כֵן יִמְלֹאוּ, יְמֵי מְרוּקֶיהֶן: שִׁשָּׁה חֳדָשִׁים בְּשֶׁמֶן הַמֵּר, וְשִׁשָּׁה חֳדָשִׁים בְּבִשְׂמִים וּבְתַמְרוּקֵי הַנְּשִׂימ.

יג וּבִזְהָ, הַנְּעִרָה בָּאָה אֶל-הַמֶּלֶךְ --

אֶת כָּל-אֲשֶׁר תֹּאמַר יִנְתֵּן לָהּ לְבֹא עִמָּהּ, מִבֵּית הַנְּשִׂימ עַד-בֵּית הַמֶּלֶךְ.

יד בְּעָרֹב הִיא בָּאָה, וּבַבֶּקֶר הִיא שָׁבָה אֶל-בֵּית הַנְּשִׂימ שְׁנֵי -- אֶל-נִד שֶׁעֲשָׂגַז סָרִיס הַמֶּלֶךְ, שֹׁמֵר הַפִּילִגְשִׁימ:

לֹא-תָבֹא עוֹד אֶל-הַמֶּלֶךְ -- כִּי אִם-חֲפִיץ בָּהּ הַמֶּלֶךְ, וְנִקְרָאָה בְּשֵׁם.

טו וּבַהֲגִיעַ תֵּר-אֶסְתֵּר בַּת-אַבִּיחַיִל דָּד מִרְדְּכִי אֲשֶׁר לָקַח-לוֹ לְבַת לְבֹא אֶל-הַמֶּלֶךְ, לֹא בִקְשָׁה דְבָר -- כִּי אִם אֶת-אֲשֶׁר יֹאמַר הַגִּי סָרִיס-הַמֶּלֶךְ, שֹׁמֵר הַנְּשִׂימ; וַתְּהִי אֶסְתֵּר נִשְׂאֵת חֵן, בְּעֵינָיו כָּל-רֵאִיָּהּ.

אסתר נלקחת אל המלך

טז וּתְלַקַּח אֶסְתֵּר אֶל-הַמֶּלֶךְ אַחֲשֻׁרוּשׁ אֶל-בֵּית מַלְכוּתוֹ, בַּחֹדֶשׁ הַעֲשִׂירִי, הוּא-חֹדֶשׁ טַבַּת -- בִּשְׁנַת-שִׁבְעַת לְמַלְכוּתוֹ.

המלכת אסתר

יז וַיֵּאָהֵב הַמֶּלֶךְ אֶת-אֶסְתֵּר מִכָּל-הַנְּשִׂימ, וַתִּשָּׂא-חֵן וְחֶסֶד לְפָנָיו מִכָּל-הַבְּתוּלוֹת; וַיִּשָּׂם כֶּתֶר-מַלְכוּת בְּרֹאשָׁהּ -- וַיִּמְלִיכָהּ, תַּחַת וְשִׂתִּי.

יח וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ מִשְׁתֵּה גְדוֹל, לְכָל-שָׂרָיו וְעַבְדָּיו -- אֶת מִשְׁתֵּה אֶסְתֵּר; וְהַנְּחָה לְמַדְיָנוֹת עֲשֶׂה, וַיִּתֵּן מִשְׂאֵת כֶּיִד הַמֶּלֶךְ.

משתה

בשנת 7 למלכותו, בחדש טבת

יט ובהקבץ בתולדות, שנית -- ומרדכי, ישב בשער-המלך.
 כ אין אסתר, מגדת מולדתה ואת-עמה, כֹּאֲשֶׁר צוּה עֲלֶיהָ, מְרַדְּכִי;
 ואת-מֵאֲמֵר מְרַדְּכִי אֶסְתֵּר עֲשֵׂה -- כֹּאֲשֶׁר הִיְתָה בְּאֲמֵנָה, אִתּוֹ. { ס }

כא בימים הָהֵם, ומרדכי יושב בשער-המלך;
 קִצֹּף בְּגִתָּן וְתָרַשׁ שְׁנֵי-סְרִיסֵי הַמֶּלֶךְ מִשְׁמַרְי הַסֵּף,
 וַיִּבְקְשׁוּ לְשַׁלַּח יָד, בְּמֶלֶךְ אַחְשֻׁרֹשׁ.
 כב וַיִּנְדַע הַדָּבָר לְמֶרְדֵּכִי, וַיַּגִּד לְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה;
 וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר לְמֶלֶךְ, בְּשֵׁם מְרַדְּכִי.
 כג וַיִּבְקֶשׂ הַדָּבָר וַיִּמְצֵא -- וַיִּתְּלוּ שְׁנֵיהֶם, עַל-עֵץ;
 וַיִּפְתַּח בְּסֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים -- לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ. { ס }

מרדכי בשער המלך

בגתן ותרש

פרק ג

מזימת המן להשמיד היהודים

א אחר הדברים האלה, גדל המלך אחשורוש את-המן בן-המדתא האַגְגִי --
 וַיִּנְשָׂאָהּ; וַיִּשֶׂם אֶת-כֶּסֶּאָו -- מֵעַל, כָּל-הַשָּׂרִים אֲשֶׁר אִתּוֹ.
 ב וְכָל-עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר-בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ, כְּרָעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים לְהֶמָּן --
 כִּי-כֵן, צִוָּה-לוֹ הַמֶּלֶךְ;
 ומרדכי -- לא יכרע, ולא ישתחוה.
 ג וַיֹּאמְרוּ עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ, אֲשֶׁר-בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ -- לְמֶרְדֵּכִי:
 מִדּוּעַ אַתָּה עוֹבֵר, אֶת מִצְוֹת הַמֶּלֶךְ.
 ד וַיְהִי, (באמרם) כְּאֹמְרָם אֵלָיו יוֹם וַיּוֹם, וְלֹא שָׁמַע, אֲלֵיהֶם;
 וַיַּגִּידוּ לְהֶמָּן, לְרָאוֹת הַעֲמָדוֹ דְּבָרֵי מְרַדְּכִי -- כִּי-הִגִּיד לָהֶם, אֲשֶׁר-הוּא יְהוּדִי.
 ה וַיֵּרָא הֶמָּן -- כִּי-אִין מְרַדְּכִי, פָּרַע וּמִשְׁתַּחֲוֵה לוֹ; וַיִּמְלֵא הֶמָּן, חֲמָה.
 ו וַיִּכְזַּב עֲבָדָיו, לְשַׁלַּח יָד בְּמֶרְדֵּכִי לְבָדּוֹ -- כִּי-הִגִּידוּ לוֹ אֶת-עַם מְרַדְּכִי;
 וַיִּבְקֶשׂ הֶמָּן, לְהַשְׁמִיד אֶת-כָּל-הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל-מְלָכוֹת אַחְשֻׁרֹשׁ --
 עִם מְרַדְּכִי.

המלך המנשא את המן

משתחוים להמן, חוץ ממרדכי

מלשינים להמן

המן זומם להשמיד את כל היהודים

מפילים פור

לביצוע: בחודש אדר

המן מבקש אישור המלך להשמדת היהודים

ז בַּחֲדָשׁ הָרִאשׁוֹן הוּא-חֲדָשׁ נִיסָן, בְּשַׁנַּת שְׁתַּיִם עֲשָׂרָה, לְמֶלֶךְ אַחְשֻׁרֹשׁ:
 הַפִּיל פּוֹר הוּא הַגּוֹרֵל לִפְנֵי הֶמָּן, מִיּוֹם לַיּוֹם וּמִחֲדָשׁ לַחֲדָשׁ שְׁנַיִם-עָשָׂר --
 הוּא-חֲדָשׁ אָדָר. { ס }

ח וַיֹּאמֶר הֶמָּן לְמֶלֶךְ אַחְשֻׁרֹשׁ --
 יִשְׁנֹו עִם-אֶחָד מִפְּזָר וּמִפְּזָר בֵּין הָעַמִּים, בְּכָל מְדִינוֹת מְלָכוֹתָךְ;
 וְדַתֵּיהֶם שְׁנוֹת מִכָּל-עַם, וְאֶת-דַּתִּי הַמֶּלֶךְ אֵינָם עוֹשִׂים,
 וְלְמֶלֶךְ אִין-שׁוּחַ, לְהַנִּיחָם.
 ט אִם-עַל-הַמֶּלֶךְ טוֹב, יִפְתַּח לְאַבְדָּם;
 וְעֲשֶׂרֶת אֲלָפִים כֶּכֶר-כֶּסֶף, אֲשֶׁקוּל עַל-יְדֵי עֲשֵׂי הַמֶּלְאכָה --
 לְהִבְיֵא, אֶל-גְּגֹזֵי הַמֶּלֶךְ.

בשנת 12 למלך

 בראש
 חודש ניסן

י וַיִּסַּר הַמֶּלֶךְ אֶת-טַבַּעְתּוֹ, מֵעַל יָדוֹ; וַיִּתְּנָהּ, לְהֶמֶן בֶּן-הַמְדָּתָא הָאֲגָגִי -- צָרַר הַיְהוּדִים.

אישור המלך
י
יא וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְהֶמֶן,
הַכֶּסֶף נָתַן לְךָ; וְהָעַם -- לַעֲשׂוֹת בּוֹ, כְּטוֹב בְּעֵינֶיךָ.

הגזירה
יב וַיִּקְרְאוּ סִפְרֵי הַמֶּלֶךְ בַּחֲדָשׁ הָרִאשׁוֹן, בַּשְּׁלוֹשָׁה עָשָׂר יוֹם בּוֹ, וַיִּכְתֹּב כָּכָל-אֲשֶׁר-צִוָּה הֶמֶן אֶל אַחַשְׁדָּרְפָּנִי-הַמֶּלֶךְ וְאֶל-הַפַּחֲתֵי אֲשֶׁר עַל-מְדִינָה וּמְדִינָה, וְאֶל-שָׂרֵי עַם וָעַם, מְדִינָה וּמְדִינָה כְּכַתְּבָהּ וָעַם וָעַם כְּלִשְׁוֹנוֹ:

ונשלחת --
יג וַיִּנְשְׁלוּחַ סִפְרִים בְּיַד הָרָצִים, אֶל-כָּל-מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ --
לְהַשְׁמִיד לְהָרַג וּלְאַבֵּד אֶת-כָּל-הַיְהוּדִים מִנְּעַר וְעַד-זָקֵן טָף וְנָשִׁים בְּיוֹם אֶחָד,

הביצוע נקבע ל- 13 באדר
יד פֶּתֶשְׁגֹן הַכֶּתֵּב, לְהַנְתֵּן דָּת בְּכָל-מְדִינָה וּמְדִינָה -- גְּלוּי, לְכָל-הָעַמִּים: לְהִיּוֹת עֲתָדִים, לַיּוֹם הַזֶּה.

המלך והמן ...
טו הָרָצִים יֵצְאוּ דְחוּפִים בְּדָבַר הַמֶּלֶךְ, וְהָדָת נִתְּנָה, בְּשׁוֹשֵׁן הַבִּירָה; וְהַמֶּלֶךְ וְהֶמֶן יָשְׁבוּ לִשְׁתוֹת -- וְהָעִיר שׁוֹשֵׁן, נְבוּכָה. { ס }

פרק ד
זעקת מרדכי
א וּמְרַדְּכִי, יָדַע אֶת-כָּל-אֲשֶׁר נַעֲשָׂה, וַיִּקְרַע מְרַדְּכִי אֶת-בְּגָדָיו, וַיִּלְבַּשׁ שָׂק, וַאֲפֹר; וַיֵּצֵא בַתּוֹף הָעִיר, וַיִּזְעַק וְזַעְקָה גְדוֹלָה וּמְרָה.

אבל ליהודים
ב וַיְבוֹא, עַד לִפְנֵי שַׁעַר-הַמֶּלֶךְ: כִּי אֵין לְבוֹא אֶל-שַׁעַר הַמֶּלֶךְ, בְּלְבוּשׁ שָׂק.
ג וּבְכָל-מְדִינָה וּמְדִינָה, מְקוֹם אֲשֶׁר דָּבַר-הַמֶּלֶךְ וַדָּתוֹ מֵאִיעַ -- אֶבֶל גְּדוֹל לַיְהוּדִים, וְצוּם וּבְכִי וּמִסָּפַד; שָׂק וַאֲפֹר, וְצַע לְרַבִּים.

אסתר מתחלחלת
ד (ותבואינה) וַתְּבוֹאֲנָה נְעוּרוֹת אֶסְתֵּר וְסִרְיִסְיָה, וַיִּגִּידוּ לָהּ -- וַתַּחְתַּלְחַל הַמֶּלֶכָה, מֵאֵד; וַתִּשְׁלַח בְּגָדִים לְהַלְבִּישׁ אֶת-מְרַדְּכִי, וּלְהַסִּיר שָׂקוֹ מֵעָלָיו -- וְלֹא קָבַל.

ה ותקרא אסתר
ה ותִּקְרָא אֶסְתֵּר לְהַתֵּן מִסְרִיסי הַמֶּלֶךְ, אֲשֶׁר הָעֲמִיד לִפְנֵיהָ, וַתִּצְוֶהוּ עַל-מְרַדְּכִי -- לְדַעַת מַה-זָּה, וְעַל-מַה-זָּה.

ו וַיֵּצֵא הַתֵּן, אֶל-מְרַדְּכִי -- אֶל-רְחוֹב הָעִיר, אֲשֶׁר לִפְנֵי שַׁעַר-הַמֶּלֶךְ.

13 בינסי

מרדכי מזעיק את אסתר

ז וַיִּקְרַע מְרַדְּכִי אֶת-בְּגָדָיו, וַיִּלְבַּשׁ שָׂק, וַאֲפֹר; וַיֵּצֵא בַתּוֹף הָעִיר, וַיִּזְעַק וְזַעְקָה גְדוֹלָה וּמְרָה. ב וַיְבוֹא, עַד לִפְנֵי שַׁעַר-הַמֶּלֶךְ: כִּי אֵין לְבוֹא אֶל-שַׁעַר הַמֶּלֶךְ, בְּלְבוּשׁ שָׂק.

ג וּבְכָל-מְדִינָה וּמְדִינָה, מְקוֹם אֲשֶׁר דָּבַר-הַמֶּלֶךְ וַדָּתוֹ מֵאִיעַ -- אֶבֶל גְּדוֹל לַיְהוּדִים, וְצוּם וּבְכִי וּמִסָּפַד; שָׂק וַאֲפֹר, וְצַע לְרַבִּים.

ד (ותבואינה) וַתְּבוֹאֲנָה נְעוּרוֹת אֶסְתֵּר וְסִרְיִסְיָה, וַיִּגִּידוּ לָהּ -- וַתַּחְתַּלְחַל הַמֶּלֶכָה, מֵאֵד; וַתִּשְׁלַח בְּגָדִים לְהַלְבִּישׁ אֶת-מְרַדְּכִי, וּלְהַסִּיר שָׂקוֹ מֵעָלָיו -- וְלֹא קָבַל.

ה ותקרא אסתר לְהַתֵּן מִסְרִיסי הַמֶּלֶךְ, אֲשֶׁר הָעֲמִיד לִפְנֵיהָ, וַתִּצְוֶהוּ עַל-מְרַדְּכִי -- לְדַעַת מַה-זָּה, וְעַל-מַה-זָּה.

ו וַיֵּצֵא הַתֵּן, אֶל-מְרַדְּכִי -- אֶל-רְחוֹב הָעִיר, אֲשֶׁר לִפְנֵי שַׁעַר-הַמֶּלֶךְ.

ז וַיִּקְרַע לֹו מְרַדְּכִי, אֶת כָּל-אֲשֶׁר קָרְהוּ; וְאֵת פְּרִשַׁת הַכֶּסֶף, אֲשֶׁר אָמַר הֶמֶן לְשִׁקוֹל עַל-גְּנוּזֵי הַמֶּלֶךְ (בִּיהוּדִים) בַּיְהוּדִים -- לְאַבְדָּם.

ח וְאֵת-פֶּתֶשְׁגֹן כֶּתֵב-הַדָּת אֲשֶׁר-נָתַן בְּשׁוֹשֵׁן לְהַשְׁמִידָם, נָתַן לֹו -- לְהַרְאוֹת אֶת-אֶסְתֵּר, וּלְהַגִּיד לָהּ; וּלְצִוּוֹת עָלֶיהָ, לְבוֹא אֶל-הַמֶּלֶךְ לְהַתְחַנֵּן-לֹו וּלְבַקֵּשׁ מִלְּפָנָיו -- עַל-עַמָּה.

ט וַיָּבֹא, הַתֶּף; וַיִּגְדֵּל לְאַסְתֵּר, אֶת דְּבָרֵי מֶרְדֳּכָי.
 י וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר לְהַתֶּף, וּתְצַוֶּהוּ אֶל-מֶרְדֳּכָי.
 יא כָּל-עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ וְעַם-מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ יָדְעִים,
 אֲשֶׁר כָּל-אִישׁ וְאִשָּׁה אֲשֶׁר יָבֹא-אֶל-הַמֶּלֶךְ אֶל-הַחֲצַר הַפְּנִימִית
 אֲשֶׁר לֹא-יָקֵרָא, אַחַת דָּתוֹ לְהִמִּית,
 לְבַד מֵאֲשֶׁר יוֹשִׁיט-לוֹ הַמֶּלֶךְ אֶת-שְׂרָבִיט הַזֶּהָב, וְחִיָּה;
 וְאֲנִי, לֹא נִקְרָאתִי לְבֹא אֶל-הַמֶּלֶךְ -- זֶה, שְׁלוֹשִׁים יוֹם.

אסתר למרדכי:
 מסוכן ללב אל
 המלך

יב וַיִּגִּידוּ לְמֶרְדֳּכָי, אֶת דְּבָרֵי אֶסְתֵּר.
 יג וַיֹּאמֶר מֶרְדֳּכָי, לְהָשִׁיב אֶל-אֶסְתֵּר:
 אֶל-תְּדַמִּי בְנַפְשִׁךְ, לְהַמְלִיט בֵּית-הַמֶּלֶךְ מִכָּל-הַיְּהוּדִים.
 יד כִּי אִם-הִחֲרַשׁ תַּחֲרִישִׁי, בְּעֵת הַזֹּאת --
 רוּחַ וְהַצִּלָּה יַעֲמֹד לַיהוּדִים מִמְּקוֹם אֲחֵר, וְאֵת וּבֵית-אֲבִיךָ תֵּאבְדוּ;
 וּמִי יוֹדֵעַ -- אִם-לָעֵת כְּזֹאת, הַגְּעַתָּ לְמַלְכוּת.
 טו וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר, לְהָשִׁיב אֶל-מֶרְדֳּכָי.
 טז לֵךְ כְּנוֹס אֶת-כָּל-הַיְּהוּדִים הַנִּמְצָאִים בְּשׁוֹשָׁן,
 וְצִוּמוּ עָלַי וְאֶל-תֵּאכְלוּ וְאֶל-תִּשְׁתּוּ שְׁלֹשַׁת יָמִים לַיְלָה הַזֶּה --
 גַּם-אֲנִי וְנַעֲרָתִי, אֲצוּם כֵּן;
 וּבְכֵן אָבֹא אֶל-הַמֶּלֶךְ, אֲשֶׁר לֹא-כַדָּת,
 וְכֹאֲשֶׁר אֲבַדְתִּי, אֲבַדְתִּי.

אם תחרישי, הצלה
 תעמוד ממקום אחר

צומו עלי

יז וַיַּעֲבֹר מֶרְדֳּכָי; וַיַּעֲשֶׂה, כְּכֹל אֲשֶׁר-צִוְתָהּ עָלָיו אֶסְתֵּר.

מרדכי מבצע

**אסתר באה לפני המלך,
 והמשתה הראשון אצל אסתר**

פרק ה

16 בניסן

א וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי, וַתִּלְבַּשׂ אֶסְתֵּר מַלְכוּת,
 וַתַּעֲמֵד בַּחֲצַר בֵּית-הַמֶּלֶךְ הַפְּנִימִית, נֹכַח בֵּית הַמֶּלֶךְ;
 וְהַמֶּלֶךְ יוֹשֵׁב עַל-כִּסֵּא מַלְכוּתוֹ בְּבֵית הַמַּלְכוּת -- נֹכַח, פֶּתַח הַבַּיִת.
 ב וַיְהִי כִּרְאוֹת הַמֶּלֶךְ אֶת-אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה, עֹמְדַת בַּחֲצַר -- נִשְׂאָה חֵן, בְּעֵינָיו;
 וַיֹּשִׁט הַמֶּלֶךְ לְאַסְתֵּר, אֶת-שְׂרָבִיט הַזֶּהָב אֲשֶׁר בְּיָדוֹ,
 וַתִּקְרַב אֶסְתֵּר, וַתִּגַּע בְּרֹאשׁ הַשְּׂרָבִיט.
 ג וַיֹּאמֶר לָהּ הַמֶּלֶךְ,

אסתר למלך [ללא
 הזמנה]

המלך מושיט
 שרביט הזהב

מֵה-לֶךְ אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה;
 וּמֵה-בִקְשָׁתֶךָ עַד-חֲצֵי הַמַּלְכוּת, וַיִּנְתֵּן לָהּ.

ד וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר,
 אִם-עַל-הַמֶּלֶךְ טוֹב --
 יָבֹא הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּן הַיּוֹם, אֶל-הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר-עָשִׂיתִי לוֹ.
 ה וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ:

אסתר ממזינה
 למשתה לאותו היום

מִהָרֹו אֶת-הַמֶּן -- לַעֲשׂוֹת, אֶת-דְּבַר אֶסְתֵּר;

מה לך?
 מה בקשתך?

משתה ראשון
אצל אסתר

וַיָּבֵא הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּזֶן, אֶל-הַמְּשֻׁתָּה אֲשֶׁר-עָשְׂתָה אֶסְתֵּר.

וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר בְּמִשְׁתַּה הַיַּיִן:

מֵה-שְּׂאֵלֶתְךָ וַיִּנְתֵּן לָךְ;

וַיִּמָּה-בִּקְשָׁתְךָ עַד-חֲצֵי הַמַּלְכוּת, וְתַעֲשׂ.

וַתַּעֲנֵן אֶסְתֵּר, וַתֹּאמֶר:

שְׂאֵלֹתִי, וּבִקְשָׁתִי.

אִם-מִצְּאָתִי חֵן בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ, וְאִם-עַל-הַמֶּלֶךְ טוֹב --

לָתֵת אֶת-שְׂאֵלֹתִי, וְלַעֲשׂוֹת אֶת-בִּקְשָׁתִי:

יָבוֹא הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּזֶן, אֶל-הַמְּשֻׁתָּה אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה לָהֶם --

וַיִּמָּחֵר אֶעֱשֶׂה, כְּדַבֵּר הַמֶּלֶךְ.

אסתר מזמינה
למשתה שני

שאלה
בקשה

שאלה
ובקשה

שאלה
ובקשה

תוכנית המן לגבי מרדכי

וַיֵּצֵא הָמֶן בַּיּוֹם הַהוּא, שְׂמֵחַ וְטוֹב לֵב;

וַיַּכְרִיזוּת הָמֶן אֶת-מַרְדֵּכִי בַשַּׁעַר הַמֶּלֶךְ, וְלֹא-קָם וְלֹא-זָע מִמֶּנּוּ --

וַיִּמְלֵא הָמֶן עַל-מַרְדֵּכִי, חֲמָה.

וַיִּתְּצֵם הָמֶן, וַיִּבּוֹא אֶל-בֵּיתוֹ;

וַיִּשְׁלַח וַיִּבְאֵא אֶת-אַהֲבָיו, וְאֶת-זָרְשׁ אִשְׁתּוֹ.

וַיִּסְפֹּר לָהֶם הָמֶן

אֶת-כְּבוֹד עֲשָׂרוֹ, וְרֹב בְּנָיו;

וְאֵת כָּל-אֲשֶׁר גָּדְלוֹ הַמֶּלֶךְ וְאֵת אֲשֶׁר נִשְׂאוֹ -- עַל-הַשָּׂרִים וְעַבְדֵי הַמֶּלֶךְ.

וַיֹּאמֶר הָמֶן --

אֵף לֹא-הִבִּיאָה אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה עִם-הַמֶּלֶךְ אֶל-הַמְּשֻׁתָּה אֲשֶׁר-עָשְׂתָה,

כִּי אִם-אוֹתִי; וְגַם-לְמַחֵר אֲנִי קְרוּא-לָהּ, עִם-הַמֶּלֶךְ.

וְכָל-זֶה, אֵינְנִי שׁוֹנֵה לִּי: בְּכָל-עֵת, אֲשֶׁר אֲנִי רֹאֶה אֶת-מַרְדֵּכִי הַיְּהוּדִי --

יּוֹשֵׁב, בַּשַּׁעַר הַמֶּלֶךְ.

וַתֹּאמֶר לוֹ זָרְשׁ אִשְׁתּוֹ וְכָל-אַהֲבָיו,

יַעֲשׂוּ-עִיז גְּבוּהַ חֲמָשִׁים אַמָּה,

וּבִבְקָר אָמַר לְמֶלֶךְ וַיִּתְּלוּ אֶת-מַרְדֵּכִי עָלָיו,

וַיִּבֹא-עִם-הַמֶּלֶךְ אֶל-הַמְּשֻׁתָּה, שְׂמֵחַ;

וַיִּיטֵב הַדָּבָר לִפְנֵי הָמֶן, וַיַּעֲשׂ הָעֵץ. { ס }

חמת המן על
מרדכי

המן מספר
למקורביו על
מרדכי

עצת זרש:
יעשו עץ

המן עשה העץ

"ככה יעשה לאיש"

פרק ו

א בלילה ההוא, נִדְּדָה שְׁנַת הַמֶּלֶךְ;

וַיֹּאמֶר, לְהִבְיֵא אֶת-סֹפֵר הַזְכָּרֹנוֹת דְּבָרֵי הַיָּמִים, וַיְהִיּוּ נִקְרָאִים, לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ.

ב וַיִּמְצָא כְּתוּב, אֲשֶׁר הִגִּיד מַרְדֵּכִי עַל-בְּגִתָּנָא וְתַרְשֵׁי שְׁנֵי סָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ --

מִשְׁמָרֵי הַסֵּף: אֲשֶׁר בִּקְשׂוּ לְשַׁלַּח יָד, בַּמֶּלֶךְ אַחַשְׁוֵרוּשׁ.

ספר הזיכרונות

ג וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ: מִה־נַּעֲשֶׂה יְקָר וּגְדוּלָה לְמֶרְדֵּכַי, עַל־זֶה; וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי הַמֶּלֶךְ מִשְׂרָתָיו: לֹא־נַעֲשֶׂה עִמּוֹ, דָּבָר.
 ד וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ -- מִי בַחֲצָר;
 וְהֵמָּן בָּא לְחֲצָר בֵּית־הַמֶּלֶךְ הַחַיְצוֹנָה, לֵאמֹר לְמֶלֶךְ, לְתִלּוֹת אֶת־מֶרְדֵּכַי, עַל־הַעַץ אֲשֶׁר־הִכִּין לוֹ.
 ה וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי הַמֶּלֶךְ אֵלָיו -- הֲנֵה הֵמָּן, עֹמֵד בַּחֲצָר; וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ -- יָבוֹא.
 ו וַיָּבֹאוּ הֵמָּן,
 ז וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ: מִה־לַּעֲשׂוֹת בְּאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ;
 ח וַיֹּאמֶר הֵמָּן, בְּלִבּוֹ: לְמִי יַחֲפֵץ הַמֶּלֶךְ לַעֲשׂוֹת יְקָר, יוֹתֵר מִמֶּנִּי.

המן בא למלך

ז וַיֹּאמֶר הֵמָּן, אֶל־הַמֶּלֶךְ:
 אִישׁ, אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ.
 ח וַיְבִיאוּ לְבוּשׁ מַלְכוּת, אֲשֶׁר לְבַשׁ בּוֹ הַמֶּלֶךְ;
 וְסוּס, אֲשֶׁר רָכַב עָלָיו הַמֶּלֶךְ, וְאֲשֶׁר נָתַן כְּתוֹר מַלְכוּת, בְּרֹאשׁוֹ.
 ט וַנִּתּוֹן הַלְבוּשׁ וְהַסּוּס, עַל־יַד־אִישׁ מִשְׂרֵי הַמֶּלֶךְ הַפְּרָתָמִים,
 וַהֲלַבִּישׁוּ אֶת־הָאִישׁ, אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ;
 וַהֲרַכִּיבֵהוּ עַל־הַסּוּס בְּרַחוּב הָעֵיר, וַקְּרָאוּ לִפְנָיו:
 כָּכָה יַעֲשֶׂה לְאִישׁ, אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ.
 י וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְהֵמָּן,
 מִהֵרָ קַח אֶת־הַלְבוּשׁ וְאֶת־הַסּוּס כְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ,
 וַעֲשֶׂה־כֵן לְמֶרְדֵּכַי הַיְּהוּדִי, הַיּוֹשֵׁב בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ:
 אֶל־תִּפֹּל דָּבָר, מִכָּל אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ.

הצעת המן

הוראת המלך

יא וַיִּקַּח הֵמָּן אֶת־הַלְבוּשׁ וְאֶת־הַסּוּס, וַיִּלְבַּשׁ אֶת־מֶרְדֵּכַי;
 וַיַּרְכִּיבֵהוּ בְּרַחוּב הָעֵיר, וַיִּקְרָא לִפְנָיו:
 כָּכָה יַעֲשֶׂה לְאִישׁ, אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ.
 יב וַיִּשָּׁב מֶרְדֵּכַי אֶל־שַׁעַר הַמֶּלֶךְ;
 וְהֵמָּן נִדְחָף אֶל־בֵּיתוֹ, אֲבָל וַחֲפוּי רֹאשׁ.
 יג וַיִּסְפֹּר הֵמָּן לְזָרֵשׁ אֲשֶׁתוֹ וּלְכָל־אֲהָבָיו, אֶת־כָּל־אֲשֶׁר קָרָהוּ;
 וַיֹּאמְרוּ לוֹ חֲכָמָיו וְזָרֵשׁ אֲשֶׁתוֹ,
 אִם מִזְרַע הַיְּהוּדִים מֶרְדֵּכַי אֲשֶׁר הַחֲלוּת לְנַפְל לִפְנָיו לֹא־תוּכַל לוֹ --
 כִּי־נִפְּוֹל תִּפּוֹל, לִפְנָיו.
 יד עוֹדֵם מְדַבְּרִים עִמּוֹ, וְסָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ הִגִּיעוּ;
 וַיָּבִיחוּ לְהַבִּיא אֶת־הֵמָּן, אֶל־הַמִּשְׁתָּה אֲשֶׁר־עָשְׂתָה אֶסְתֵּר.

"ככה יעשה לאיש"

המן מספר למקורביו

במשתה השני אצל אסתר

17 בניסן

שאלה בקשה

שאלה בקשה

פרק ז

א וַיָּבֵא הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּזֶן, לַשָּׁתוּת עִם-אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה.
 ב וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר גַּם בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי בְּמִשְׁתַּה הַיַּיִן:
 מֵה-שְּׂאֵלֶתָּךְ אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה, וְתַנְתֵּן לָךְ;
 וּמֵה-בִקְשֶׁתְךָ עַד-חֲצֵי הַמַּלְכוּת, וְתַעֲשִׂי.
 ג וַתַּעַן אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וַתֹּאמֶר:
 אִם-מִצָּאתִי חַן בְּעֵינֶיךָ הַמֶּלֶךְ, וְאִם-עַל-הַמֶּלֶךְ טוֹב:
 תִּנְתֵּן-לִי נַפְשִׁי בְּשֵׂאֵלֹתַי, וְעַמִּי בִּבְקִשְׁתִּי.
 ד כִּי נִמְכַּרְנוּ אֲנִי וְעַמִּי, לְהַשְׂמִיד לְהַרוֹג וּלְאַבֵּד;
 וְאֵלֹה לְעַבְדִּים וְלִשְׁפָחוֹת נִמְכַּרְנוּ, הַחֲרֹשְׁתִּי --
 כִּי אֵין הַצָּר שׁוּהָ, בְּגִזַּק הַמֶּלֶךְ. { ס }
 ה וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אַחְשָׁרוּשׁ, וַיֹּאמֶר לְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה:
 מִי הוּא זֶה וְאִי-זֶה הוּא -- אֲשֶׁר-מְלֹאוּ לְבוֹ, לְעִשׂוֹת כֵּן.
 ו וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר:

אסתר מבקשת על עמה

"הֵמֶן הִרְעֵה הָזֶה"

אִישׁ צָר וְאוֹיֵב, הֵמֶן הִרְעֵה הָזֶה;
 וְהֵמֶן נִבְעַת, מִלִּפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַמַּלְכָּה.
 ז וְהַמֶּלֶךְ קָם בְּחִמְתּוֹ מִמִּשְׁתַּה הַיַּיִן, אֶל-גִּנַּת הַבֵּיתָן;
 וְהֵמֶן עָמַד, לְבִקֵּשׁ עַל-נַפְשׁוֹ מֵאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה --
 כִּי רָאָהּ, כִּי-כָלְתָה אֵלָיו הִרְעָה מֵאֵת הַמֶּלֶךְ.
 ח וְהַמֶּלֶךְ שָׁב מִגִּנַּת הַבֵּיתָן אֶל-בֵּית מִשְׁתַּה הַיַּיִן,
 וְהֵמֶן נָפַל עַל-הַמַּטָּה אֲשֶׁר אֶסְתֵּר עָלֶיהָ,
 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ: הֲגַם לְכַבּוֹשׁ אֶת-הַמַּלְכָּה עַמִּי, בְּבֵית;
 הַדְּבָר, יָצָא מִפִּי הַמֶּלֶךְ -- וּפְנֵי הֵמֶן, חָפוּ.

בביתה ועל המיטה

עצת חרבונה

ט וַיֹּאמֶר חֲרַבּוּנָה אֶחָד מִן-הַסֵּרִיסִים לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ,
 גַּם הִגֵּה הָעֵץ אֲשֶׁר-עָשָׂה הֵמֶן לְמַרְדְּכָי אֲשֶׁר דָּבַר-טוֹב עַל-הַמֶּלֶךְ, עָמַד
 בְּבֵית הַמֶּזֶן -- גָּבְהָ, חֲמוּשִׁים אָמָה;
 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ: תְּלַהּוּ עָלָיו.

תולים את המן

י וַיִּתְּלוּ אֶת-הַמֶּזֶן, עַל-הָעֵץ אֲשֶׁר-הֵכִין לְמַרְדְּכָי;
 וְחַמַּת הַמֶּלֶךְ, שָׁכְכָה. { ס }

היתר ליהודים להכות באויביהם

פרק ח

א בַּיּוֹם הַהוּא, נָתַן הַמֶּלֶךְ אַחְשָׁרוּשׁ לְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה, אֶת-בֵּית הַמֶּזֶן, צָרַר (היהודיים)
 הַיְהוּדִים;
 וּמַרְדְּכָי, בָּא לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ -- כִּי-הִגִּידָה אֶסְתֵּר, מֵה הוּא-לָהּ.
 ב וַיִּסַּר הַמֶּלֶךְ אֶת-טַבְעוֹתָיו אֲשֶׁר הֶעֱבִיר מִמֶּזֶן, וַיִּתְּנָה לְמַרְדְּכָי;
 וַתִּשָּׂם אֶסְתֵּר אֶת-מַרְדְּכָי, עַל-בֵּית הַמֶּזֶן. { ס }

בית המן לאסתר

טבעת המן למרדכי

ג ותוסף אסתר, ותדבר לפני המלך, ותפל, לפני רגליו; ותברך ותתחנן-לו,
 להעביר את-רעת המן האגגי, ואת מחשבתו -- אשר חשב על-היהודים.
 ד ויושט המלך לאסתר, את שרבת הזהב;
 ותקם אסתר, ותעמד לפני המלך.
 ה ותאמר

בקשת אסתר
לבטל גזירת המן

אם-על-המלך טוב ואם-מצאתי חן לפניו, וכשר הדבר לפני המלך,
 וטובה אני, בעיניו --

יכתב להשיב את-הספרים, מחשבת המן בן-המדתא האגגי,
 אשר כתב לאבד את-היהודים, אשר בכל-מדינות המלך.

ו כי איככה אוכל וראיתי, ברעה אשר-ימצא את-עמי;
 ואיככה אוכל וראיתי, באבדון מולדתי. { ס }

ז ויאמר המלך אחשוורש לאסתר המלכה, ולמרדכי היהודי:
 הנה בית-המן נתתי לאסתר, ואתו תלו על-העץ -- על אשר-שלח ידו,
 (ביהודים) ביהודים.

ח ואתם כתבו על-היהודים כטוב בעיניכם בשם המלך, וחתמו בטבעת
 המלך:

כי-כתב אשר-נכתב בשם-המלך, ונחתום בטבעת המלך -- אין להשיב.

אישור המלך
לכתוב ספרים
חדשים

הספרים

ט ויקראו ספרי-המלך בעת-ההיא

בחדש השלישי הוא-חדש סיון, בשלושה ועשרים בו,

ויכתב ככל-אשר-צוה מרדכי

אל-היהודים ואל האחשדרפנים והפחות ושרי המדינות

אשר מהדו ועד-כוש, שבע ועשרים ומאה מדינה,

מדינה ומדינה ככתבה, ועם ועם פלשנו; ואל-היהודים -- ככתבם וכלשונם.

י ויכתב בשם המלך אחשוורש, ויחתום בטבעת המלך;

וישלח ספרים ביד הרצים בסוסים רכבי הרקש האחשתרנים -- בגי הרמכים.

יא אשר נתן המלך ליהודים אשר בכל-עיר-ועיר,

להקהל ולעמד על-נפשם -- להשמיד ולהרג ולאבד

את-כל-חיל עם ומדינה הצרים אתם, טף ונשים; ושללם, לבוז.

יב ביום אחד, בכל-מדינות המלך אחשוורש --

בשלושה עשר לחדש שנים-עשר, הוא-חדש אדר.

יג פתשגן הכתב, להנתן דת בכל-מדינה ומדינה, גלוי לכל-העמים;

ולקהיות (היהודים) היהודים (עתודים) צתידים ליום הזה, להנקם מאיביהם.

יד הרצים רכבי הרקש האחשתרנים, יצאו מבהלים ודחופים, בדבר המלך;

והדת נתנה, בשיושן הבירה. { ס }

כותבים הספרים
לכל המדינות

שולחים הספרים

תוכן הספרים:

אישור המלך
ליהודים להכות
באויביהם ב-13
באדר

הספרים - גלויים
לכולם

הרצים

23
בס"ו

שמחה

מדרכי

בששן

בכל המדינות

מקנהידים

טו ומרדכי יצא מלפני המלך, בלבוש מלכות תכלת וחור, ועטרת זהב גדולה, ותכריף בוץ וארגמן; והעיר שושן, צהלה ושמחה.
 טז ליהודים, היתה אורה ושמחה; ושושן ויקר.
 זי ובכל-מדינה ומדינה ובכל-עיר ועיר, מקום אשר דבר-המלך ודתו מגיע -- שמחה ושושן ליהודים, משתה ויום טוב; ורבים מעמי הארץ, מתייחדים -- כי-נפל פחד-היהודים, עליהם.

פרק ט

13 באדר

היהודים שולטים בשנאייהם

היהודים מתקבלים בכל המדינות

על השרים נפל פחד מדרכי

היהודים מכים בשנאייהם

בששן: הרגו 500

ואת 10 בני המן

[ללא ביזה]

בסוף יום 13 באדר

- מה עוד את רוצה...!

היהודים מכים באויביהם ב- 13 ו- 14 באדר

א ובשנים עשר חדש הוא-חדש אדר, בשלושה עשר יום בו -- אשר הגיע דבר-המלך ודתו, להעשות: ביום, אשר שברו איבי היהודים לשלוט בהם, ונתקפו הוא -- אשר ישלטו היהודים המה, בשנאייהם.
 ב נקהלו היהודים בעריהם, בכל-מדינות המלך אשורוש -- לשלח יד במבקשי רעתם; ואיש לא-עמד לפניהם, כי-נפל פחדם על-כל-העמים.
 ג וכל-שרי המדינות והאחשדרפנים והפחות, ועשי המלאכה אשר למלך -- מנשאים, את-היהודים: כי-נפל פחד-מרדכי, עליהם.
 ד כי-גדול מרדכי בבית המלך, ושמעו הולך בכל-המדינות: כי-האיש מרדכי, הולך וגדול.
 ה יכוו היהודים בכל-איביהם, מפת-תרב וחרג ואכדן; ויעשו בשנאייהם, כרצונם.
 ו ובששן הבירה, הרגו היהודים ואבד -- חמש מאות איש. {ס}
 ז ואת פרשנדתא {ס} ואת דלפון, {ס} ואת אספתא. {ס}
 ח ואת פורתא {ס} ואת אדליא, {ס} ואת ארדתא. {ס}
 ט ואת פרמשתא {ס} ואת אריסי, {ס} ואת ארידי {ס} ואת [ינתא. {ס}
 י עשרת בני המן בן-המדתא, צרר היהודים -- הרגו; ובבזה -- לא שלחו, את-ידם.
 יא ביום ההוא, בא מספר ההרוגים בשושן הבירה -- לפני המלך.
 יב ויאמר המלך לאסתר המלכה, בשושן הבירה הרגו היהודים ואבד חמש מאות איש, ואת עשרת בני-המן -- בשאר מדינות המלך, מה עשו; ומה-שאלתך וינתן לך, ומה-בקשתך עוד -- ותעש.
 יג ונתאמר אסתר אם-על-המלך טוב:

ינתן גם-מִחַר, לַיהוּדִים אֲשֶׁר בְּשׁוֹשַׁן -- לַעֲשׂוֹת, כְּדַת הַיּוֹם;
וְאֵת עֲשֶׂרֶת בְּנֵי-הַמֶּן, יִתְּלוּ עַל-הָעֵץ.

1. להכות בשושן גם מחר
2. תלות בני המן

י- וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לַהַעֲשׂוֹת כֵּן -- וַתִּנְתֵּן דַּת, בְּשׁוֹשַׁן;
וְאֵת עֲשֶׂרֶת בְּנֵי-הַמֶּן -- תָּלוּ.

הוראת המלך
תליית בני המן

14 באדר

טו וַיִּקְהֵלוּ (היהודיים) הַיהוּדִים אֲשֶׁר-בְּשׁוֹשַׁן, גַּם בַּיּוֹם אַרְבָּעָה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ אָדָר --
וַיַּהְרִגוּ בְּשׁוֹשַׁן, שְׁלֹשׁ מְאוֹת אִישׁ;
וּבְבָזָה -- לֹא שָׁלְחוּ, אֶת-יָדָם.

בשושן:
הרגו 300
[ללא ביזה]

סיכום 2 הימים

טז וּשְׂאֵר הַיהוּדִים אֲשֶׁר בְּמִדְיָנוֹת הַמֶּלֶךְ
נִקְהָלוּ וְעָמְדוּ עַל-נַפְשָׁם, וְנוֹחַ מְאִיבֵיהֶם,
וַהֲרוּג בְּשִׁנְאֵיהֶם, חַמְשָׁה וְשִׁבְעִים אֶלֶף;
וּבְבָזָה -- לֹא שָׁלְחוּ, אֶת-יָדָם.
יז בַּיּוֹם-שְׁלוֹשָׁה עָשָׂר, לְחֹדֶשׁ אָדָר;
וְנוֹחַ, בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר בּוֹ -- וַעֲשֵׂה אֹתוֹ, יוֹם מְשֻׁתָּה וְשִׁמְחָה.

במדינות
הרגו 75,000
[ללא ביזה]
ב-13: היכו
ב-14: מנחה ומשתה

יח (והיהודיים) הַיהוּדִים אֲשֶׁר-בְּשׁוֹשַׁן,
נִקְהָלוּ בְּשִׁלּוֹשָׁה עָשָׂר בּוֹ, וּבְאַרְבָּעָה עָשָׂר בּוֹ;
וְנוֹחַ, בְּחַמְשָׁה עָשָׂר בּוֹ -- וַעֲשֵׂה אֹתוֹ, יוֹם מְשֻׁתָּה וְשִׁמְחָה.

בשושן
ב-13,14: מקהלו
ב-15: מנחה ומשתה

פורים לדורות

יט עַל-כֵּן הַיהוּדִים (הפרויים) הַפְּרָזִים, הֵיטְבִים בְּעָרֵי הַפְּרָזוֹת:
עֲשִׂים אֵת יוֹם אַרְבָּעָה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ אָדָר --
שִׁמְחָה וּמְשֻׁתָּה וַיּוֹם טוֹב;
וּמְשַׁלַּח מְנוֹת, אִישׁ לְרֵעֵהוּ.

בערי הפרוזות
הנהיגו מעצמם
ב-14:
- שמחה
- ומשלוח מנות

כ וַיִּכְתֹּב מֶרְדֳּכָי, אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה;
וַיִּשְׁלַח סְפָרִים אֶל-כָּל-הַיהוּדִים, אֲשֶׁר בְּכָל-מִדְיָנוֹת הַמֶּלֶךְ אַחֲשֻׁרְוֹשׁ --
הַקְּרוּבִים, וְהַרְחֹוקִים.
כא לְקִיָּם עֲלֵיהֶם --

הוראות מרדכי
לפורים לדורות
1. לכל היהודים
[למקפים ולפרזים]
2. לקיים (חובה)
ולא מנהג
3. יומיים ולא יום

להיות עֲשִׂים אֵת יוֹם אַרְבָּעָה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ אָדָר, וְאֵת יוֹם-חַמְשָׁה עָשָׂר בּוֹ;
בְּכָל-שָׁנָה, וּשְׁנָה.
כב כַּיָּמִים, אֲשֶׁר-נָחַו כָּהֵם הַיהוּדִים מֵאִיבֵיהֶם,
וְהַחֲדָשׁ, אֲשֶׁר נִהְפָּךְ לָהֶם מִיָּגוֹן לְשִׁמְחָה, וּמֵאֵבֶל לַיּוֹם טוֹב --
לַעֲשׂוֹת אוֹתָם, יְמֵי מְשֻׁתָּה וְשִׁמְחָה,
וּמְשַׁלַּח מְנוֹת אִישׁ לְרֵעֵהוּ, וּמִתְּנוֹת לְאֶבְיָנִים.

4. מתנות גם לאביונים.

היהודים מקבלים עליהם

1. לקיים בקשת מדכי

[צורר כל היהודים]

"פורים" – על שם הפור

2. לקיים פורים לעולם

ואכן מקיימים

מגילת אסתר

אגרת הפרים הזאת – השנית: היא מגילת אסתר

[ושבו] ספרים לכל היהודים

[ושבו] לקיים ימי הפורים [לדורות]

בוצע ונכתב

המלך

מדכי

כג וקבל היהודים, את אשר-החלו, לעשות;

ואת אשר-כתב מרדכי, אליהם.

כד כי המן בן-המדתא האנגי, צרר כל-היהודים --

חשב על-היהודים, לאבדם; והפל פור הוא הגדול, להמם ולאבדם.

כה ובבאה לפני המלך, אמר עם-הספר, ישוב מחשבתו הרעה אשר-חשב על-היהודים, על-ראשו; ותלו אתו ואת-בניו, על-העץ.

כו על-כן קראו לימים האלה פורים, על-שם הפור -- על-כן, על-כל-דברי האגרת הזאת; ומה-ראו על-פכה, ומה הגיע אליהם.

כז קימו (וקבל) וקבלו היהודים עליהם ועל-זרעם ועל כל-הנלוים עליהם, ולא יעבור --

להיות עשים, את שני הימים האלה, ככתבם וכזמנם: בכל-שנה, ושנה.

כח והימים האלה נזכרים ונעשים בכל-דור ודור,

משפחה ומשפחה, מדינה ומדינה, ועיר ועיר;

וימי הפורים האלה, לא יעברו מתוך היהודים -- וזכרם, לא-יסוף מזרעם. { ס }

כט ונתכתב אסתר המלכה בת-אביחיל, ומרדכי היהודי -- את-כל-תקף: לקיים, את אגרת הפרים הזאת -- השנית.

ל וישלח ספרים אל-כל-היהודים, אל-שבע ועשרים ומאה מדינה -- מלכות אחשוורוש: דברי שלום, ואמת.

לא לקיים את-ימי הפרים האלה בזמניהם,

כאשר קיים עליהם מרדכי היהודי ואסתר המלכה,

וכאשר קימו על-נפשם, ועל-זרעם: דברי הצומות, וזעקתם.

לב ומאמר אסתר -- קיים, דברי הפרים האלה; ונכתב, בספר. { ס }

חתימת המגילה

א וישם המלך אחשוורוש (אחשרש) מס על-הארץ, ואיי הים.

ב וכל-מעשה תקפו וגבורתו,

ופרשת גדלת מרדכי, אשר גדלו המלך:

ג הלא-הם כתובים, על-ספר דברי הימים -- למלכי, מדי ופרס.

ג כי מרדכי היהודי,

משנה למלך אחשוורוש,

וגדול ליהודים, ורצוי לרב אחיו;

דרש טוב לעמו, ודבר שלום לכל-זרעו. { ש }

"דברי הצומות" - הבסיס למנהג תענית אסתר